

واحد مطالعات آماری و راهبردی دبیرخانه
انجمن صنایع نساجی ایران

مصرف انرژی و ردپای کربن در فرآیند تولید نخ پنبه در صنعت ریسندگی کشور هند

تهیه، تنظیم و گردآوری: ویستا ضابطی

زمستان ۱۴۰۲

@aiti.org.ir

09129583657

t.me/aiti1395

www.aiti.org.ir

26200196

info@aiti.org.ir

استفاده از مطالب این جزوه با ذکر مأخذ بلامانع است

پیشگفتار: با توجه به اینکه گردآوری فهرست داده‌های مرتبط با چرخه عمر در هند در سال‌های اخیر (چاپ مقاله در سال ۲۰۱۶) آغاز شده است، به دست آوردن داده‌های مرتبط برای مراحل مختلف یکی از چالش‌های پژوهش حاضر بوده است. از دیگر چالش‌ها، پراکنده و غیرمتمرکز بودن و در دسترس نبودن داده‌ها به صورت عمومی یا در منابع رایگان بود. این داده‌ها از منابع مختلفی مانند مقالات مجلات علمی، داده‌های وزارت کشاورزی، پایگاه اطلاعاتی *Indiastat*، ارتباطات فردی با کارکنان، گزارش‌ها و غیره جمع‌آوری شده‌اند.

مقدمه

فرآیندهای متنوع و پیچیده در صنعت نساجی موجب شده تا این صنعت چالش‌های متعددی را برای استانداردسازی و تهیه مرجع برای سنجش و مقایسه عملکرد فرآیندهای متنوع خود داشته باشد. در این گزارش، میزان نهاده‌های انرژی (انرژی ورودی) و میزان گازهای گلخانه‌ای منتشر شده برای فرآیند تولید نخ پنبه در کارخانه، شامل مراحل کشت کشاورزی، انتقال به کارخانه پنبه پاک‌کنی، پنبه پاک‌کنی، انتقال به کارخانه ریسندگی، ریسندگی و بسته‌بندی براساس مجموعه استانداردهای *ISO ۱۴۰۴۰* سازمان بین‌المللی استاندارد برای ارزیابی چرخه عمر بررسی شده است. تمام نهاده‌های انرژی (صرف شده) برای تولید پنبه مانند کودها، آفت‌کش‌ها، برق، نیروی انسانی و حیوانی، بذرها و سوخت دیزل در این پژوهش در نظر گرفته شده‌اند. داده‌های مربوطه نشان می‌دهد که داده‌های بخش کشاورزی به دلیل تنوع جغرافیایی و نوع کشت و کشاورزان تنوع زیادی دارد.

بیشترین مقدار انرژی مصرف شده، مربوط به سوخت دیزل و کود در کنار میزان برق مصرفی است. داده‌های مربوط به مرحله ریسندگی از ارتباطات با کارکنان یک کارخانه ریسندگی در ناحیه اوتاراکنند^۱ هند جمع‌آوری شده است. داده‌های مربوط به نهاده‌های مرحله بسته‌بندی مانند پلی‌اتیلن سبک^۲، پلی‌اتیلن سنگین^۳ و کارتن‌های مقوایی از پایگاه اطلاعاتی *Ecoinvent* جمع‌آوری شده است. برق، پرمصرف‌ترین نهاده در فرآیند ریسندگی و آب دومین نهاده پرمصرف در داخل کارخانه است. انتظار می‌رود که مطالعه حاضر بر روی میزان انرژی مصرفی و انتشار گازهای گلخانه‌ای برای تولید نخ، از طریق تمرکز بر مراحل با بیشترین تاثیر موجب بهبود زنجیره تامین و ارتقای تصمیم‌گیری در فرآیندهای تولید منسوجات شود. مطالعه پیش‌رو نشان می‌دهد که پایداری در مرحله کشت را می‌توان از طریق استفاده از شیوه‌های مدیریت بهتر و بروزتر کشاورزی مانند آبیاری قطره‌ای و استفاده از کشاورزی ارگانیک برای کاهش اثرات کلی می‌تواند بهبود بخشید.

صنعت نساجی یکی از بزرگترین بخش‌های صنعتی در جهان است. زنجیره تامین این صنعت متنوع و پیچیده است و شامل بخش‌های طراحی، برداشت مواد خام، ریسندگی، تولید نخ، رنگرزی، بافندگی، برش، دوخت و تولید پوشاک نهایی می‌شود. پوشاک و منسوجات تقریباً ۱۰٪ از کل میزان انتشار کربن را تشکیل می‌دهند. ۹-۱۰٪ از کل انرژی در دسترس در هند در صنعت نساجی مصرف می‌شود و سهم این انرژی مصرف شده در هزینه نهایی تولید ۲۰٪ است. انرژی الکتریکی و گرمایی مورد نیاز این صنعت، از طریق هیزم، زغال قهوه‌ای، زغال سنگ و نفت کوره تامین می‌گردد و احتراق این سوخت‌ها منجر به انتشار مستقیم دی‌اکسید کربن می‌شود [۱].

هند یکی از تولیدکنندگان عمده پنبه در جهان است و رتبه دوم صادرات این لیف در جهان را در اختیار دارد. سهم پنبه در بخش مواد خام مصرفی در صنعت نساجی هند ۵۹٪ است. به دلیل تاثیرات زیست محیطی بر روی خاک و آب، نیاز برای پایداری در صنعت نساجی به طور فزاینده‌ای مورد تاکید و توجه قرار گرفته است [۳]. به دلیل مصرف بیش از اندازه کودها، آفت‌کش‌ها و آب، کشت پنبه ذاتاً ناپایدار است [۴]. تولید پنبه یکی از عوامل و قربانیان تغییرات اقلیمی است. تولید، فرآوری، خرید، فروش و مصرف محصولات کشاورزی (با احتساب سهم جنگل‌زدایی) سهمی ۴۰٪ از کل میزان گازهای گلخانه‌ای منتشر شده در دنیا دارد. سهم تولید پنبه بین ۰.۳٪ تا ۱٪ از کل میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای در جهان است [۵]. شیوه‌های پرورش پنبه در حال حاضر، پایدار نیستند: این شیوه‌ها منجر به آسیب به خاک، آب و زیست‌بوم در تماس با آن و هزینه‌های اجتماعی گزاف شده و تهدیدی برای اقتصادهای منطقه‌ای وابسته

^۱ Uttarakhand

^۲ Low Density Polyethylene (L.D.P.E)

^۳ High Density Polyethylene (H.D.P.E)

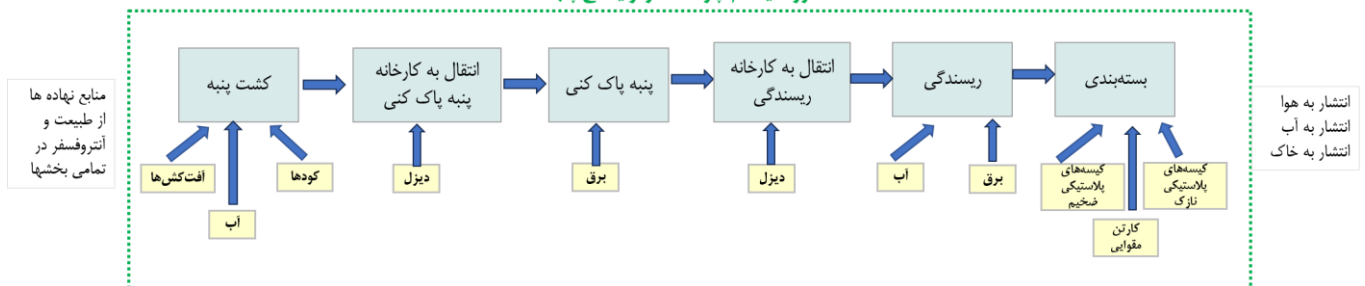
به کشت پنبه و صنایع نساجی وابسته به آن است. کشت الیاف پنبه نیازمند حجم بالای آب (از ۷ تا ۲۹ تن برای هر یک کیلوگرم پنبه) است. برووسازی صنعت نساجی کند جلو می‌رود و تعداد زیادی از تولیدکنندگان همچنان از فناوری ناکارآمد استفاده می‌کنند [۷].

مصرف انرژی به دلیل ماشین‌آلات مدرن و روش‌های ناکارآمد استفاده از تجهیزات رو به افزایش است. انرژی سهمی حدود ۱۵-۲۰٪ از هزینه‌های تولید دارد که بعد از هزینه مواد اولیه بیشترین میزان است [۸]. با این حال، مطالعه بر روی انرژی در صنعت نساجی، سهم نسبتاً کمی از کل مطالعات انرژی صنایع مختلف را تشکیل می‌دهد. مطالعات بیشتر در این زمینه در صنعت نساجی، به شناسایی ظرفیت بازده انرژی هم در صنعت نساجی و هم در سایر صنایع مشابه کمک خواهد کرد [۹]. ذرات معلق اولین آلاینده هوا هستند که از حلاجی پنبه حاصل می‌شوند. Ismail و همکاران، میزان مصرف انرژی و میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای در کارخانه‌های پنبه پاک‌کنی در استرالیا را اندازه گرفته‌اند [۱۰]. نتایج تحقیق آنها نشان می‌دهد که مصرف برق و گاز به ترتیب ۶۱٪ و ۳۹٪ از کل مصرف انرژی در این فرآیند را تشکیل می‌دهد. تخمین زده شده است که انرژی مصرفی برای پاک کردن یک عدل پنبه برابر با تولید ۶۰.۳۸ کیلوگرم دی‌اکسید کربن است [۱۱]. Hughs و همکاران در سال ۲۰۱۳ مطالعه‌ای بر روی انرژی مورد نیاز در کارخانه‌های پنبه پاک‌کنی ایالات متحده داشته‌اند و محدوده ۳۳.۰۷ تا ۴۱.۳۷ kWh/bale (کیلووات ساعت برای هر عدل پنبه) را به دست آورده‌اند [۱۲].

برق اصلی‌ترین منبع انرژی مصرفی در کارخانه‌های ریسندگی به ویژه در دستگاه‌های ریسندگی پنبه است. در کارخانجات ریسندگی از برق برای ایجاد رطوبت در هوای سرد استفاده می‌شود. مقاله حاضر چرخه عمر نهاده‌های انرژی و میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای برای تولید ۱ کیلوگرم نخ پنبه^۴ را تجزیه تحلیل می‌کند. مطالعه پیش‌رو، توصیه‌هایی برای بهبود سازوکارهای داخلی و تصمیم‌گیری در خصوص فرصت‌های پیشگیری از آلودگی، حفاظت از منابع و به حداقل رساندن ضایعات ارائه می‌دهد. از این رو، نیاز به اطلاعات دقیق‌تر و جزئیات بیشتر در خصوص میزان انرژی و آب مورد نیاز میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای نخ پنبه وجود دارد.

ارزیابی چرخه عمر یک محصول شامل ۴ مرحله یا فرآیند می‌شود: تهیه مواد خام، تولید، استفاده یا استفاده مجدد و نگهداری است. این گزارش میزان نهاده انرژی و میزان گازهای گلخانه‌ای منتشر شده در سیستم تولید نخ پنبه از تهیه مواد اولیه تا دفع محصول را در هند نشان می‌دهد. به دلیل اینکه نخ پنبه یک محصول واسطه است و کاربردهای گسترده‌ای دارد، مقیاس مورد مطالعه در این پژوهش محدود به تولید نخ در کارخانه می‌شود و مراحل استفاده از محصول توسط مصرف‌کننده خرد و دور ریز در نظر گرفته نشده است. زنجیره تولید نخ پنبه، به فرآیندهای (۱) مرحله کشت که شامل مصرف سوخت‌ها یا مواد انرژی‌بر مانند کودها، علف‌کش‌ها، بذرها، سوخت دیزل و برق برای آبیاری، ماشین‌آلات و نیروی کار برای کشاورزی می‌شود (۲) مرحله حمل و نقل که شامل انتقال محصولات کشاورزی از زمین کشاورزی به محل انجام فرآیند پنبه پاک‌کنی توسط کامیون می‌شود (۳) فرآیند پنبه پاک‌کنی که مصرف برق را شامل می‌شود (۴) حمل و نقل پنبه پاک‌شده به کارخانه ریسندگی (۵) تبدیل الیاف به نخ که عمدتاً شامل مصرف برق و آب برای تولید رطوبت را در برمی‌گیرد (۶) بسته‌بندی تقسیم می‌گردد. مراحل چرخه عمر نخ پنبه که در داخل این محدوده تعریف شده‌اند، در شکل ۱ به تصویر کشیده شده‌اند.

مرز سیستم چرخه عمر تولید نخ پنبه

شکل ۱- تحلیل جزئیات مرزهای تولید نخ پنبه

داده‌های مربوط به بخش کشاورزی در مناطق مختلف کشور متفاوت و متنوع هستند. کامل نبودن داده‌ها و عدم شناخت منابع مورد استفاده در مرحله کشاورزی ایجاب می‌کند که این تنوع داده به صورت منطقه‌ای کمی‌سازی شود. از منابع مختلف برای داده‌های این

^۴ Cradle to Gate

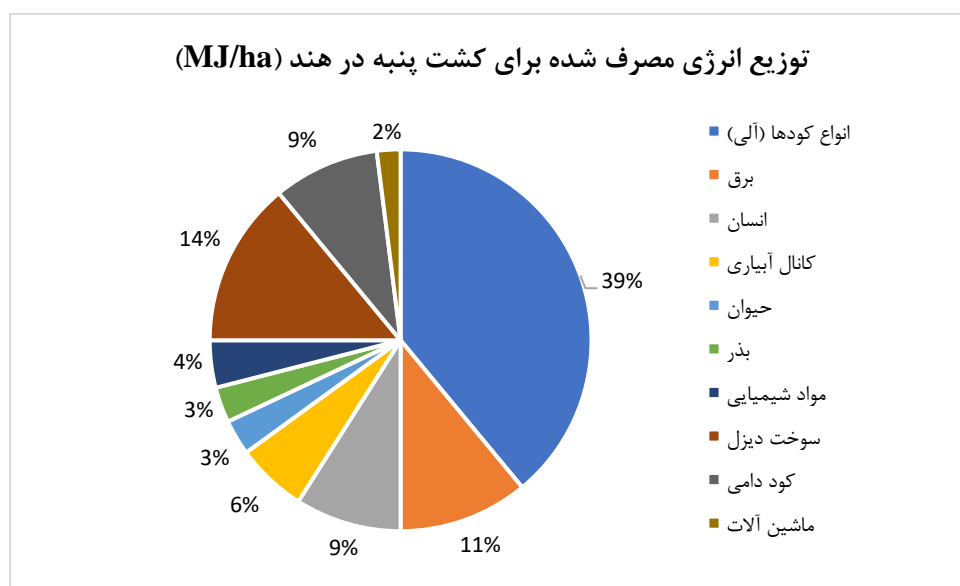
تحقیق کمک گرفته شده و مقادیر میانگین، مد، میانه، کرانه بالا و پایین برای هر نهاده و محصول محاسبه شده‌اند. از آنجایی که پنبه‌دانه محصول جانبی فرآیند پنبه‌پاک‌کنی است، از عصاره آن روغن خوراکی بدست می‌آید و باقیمانده آن در مراحل بعد نیز به عنوان خوراک دام مورد استفاده قرار می‌گیرد، میزان نهاده‌های انرژی باید برای الیاف پنبه و پنبه‌دانه تفکیک شود. در نبود داده‌های دست اول، اطلاعات ثانویه از مقالات و مطالعات پیشین، و گزارش‌های آژانس‌ها و سازمان‌های بازرسی به دست آمده است. نتایج حاصل از برخی مطالعات خارجی نیز در غیاب داده‌های مربوط به هند با این فرضیه استفاده شدند که مصرف انرژی بین هند و کشوری که داده‌های مربوط به آن از آن گرفته شده، یکسان است.

روش‌های اختصاص مورد استفاده به معنی تقسیم‌بندی جریان‌های نهاده/ورودی و خروجی یک فرآیند یا سیستم تولید محصول مورد مطالعه و یک یا بیش از یک سیستم محصول است. ورودی و خروجی‌ها باید براساس رویه‌های شفافیتی که مستندسازی و در کنارهم شرح داده شده‌اند به محصولات مختلف اختصاص یابند [۱۴]. تولید پنبه به تولید دو محصول ارزشمند منجر می‌شود: الیاف پنبه و پنبه‌دانه. روش‌های اختصاص متفاوتی برای مطالعات چرخه عمر مانند ۱- مبتنی بر جرم ۲- جایگزینی ۳- مبتنی بر اقتصاد در دسترس هستند. بنابراین، باز زیست محیطی را می‌توان به محصولات مربوطه در مراحل مختلف اختصاص داد ولی در مطالعه حاضر اثر این اختصاص محاسبه نشده است.

پارامترهای محاسبه شده در این پژوهش که در ادامه این بخش شرح داده خواهند شد، نهاده‌های انرژی و میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای حاصل از تولید نخ پنبه هستند. این پارامتر در ارزیابی و مقایسه چرخه عمر انتشار گازهای گلخانه‌ای سیستم‌های مختلف تولید نخ پنبه به کار می‌آیند. در این مطالعه تمامی مراحل تولید نخ پنبه که در آن گازهای گلخانه‌ای منتشر می‌شوند در نظر گرفته شده‌اند، اینگونه می‌توان بر نهاده‌های خاص، با هدف بهبود پایداری کلی از طریق کاهش نهاده‌های انرژی یا آزمودن نهاده‌ها یا فرآیندهای جایگزین، متمرکز شد.

بررسی میزان انرژی و انتشار در مرحله کشت پنبه

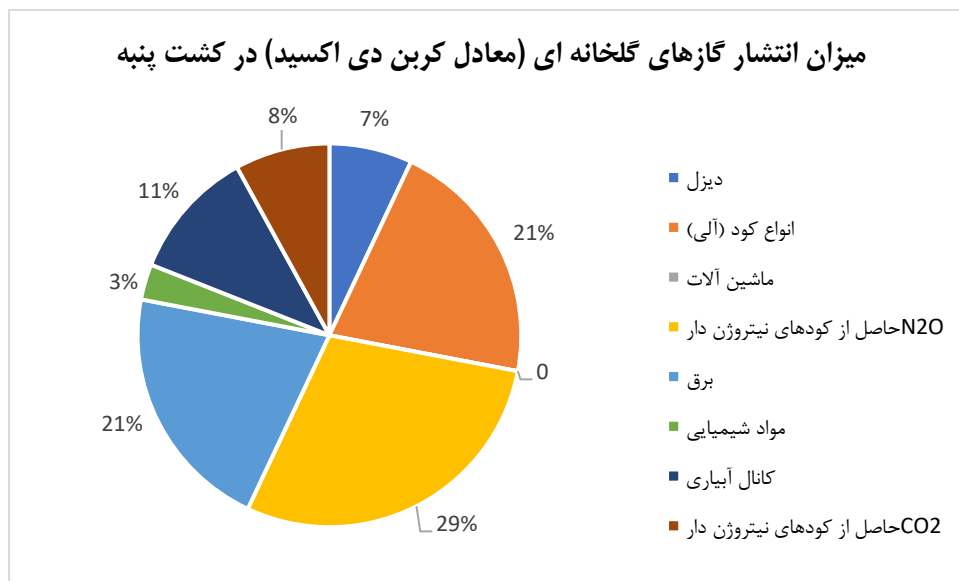
در این بخش میزان انرژی و انتشار کربن در کشت، به منظور یافتن نهاده‌ای که سهم بیشتری در مصرف انرژی و انتشار در مرحله کشت دارد، بررسی شد. با این کار، می‌توان بر روی نهاده‌های خاصی برای ارتقای پایداری فرآیند کشت متمرکز شد. شکل ۲، درصد توزیع انرژی در مرحله کشت برای مقادیر میانگین نهاده‌ها را نشان می‌دهد. همانطور که در شکل مشخص است، کود در کنار دیزل مورد استفاده برای عملیات کشاورزی و برق برای آبیاری بیشترین سهم نهاده انرژی را مصرف می‌کنند.

شکل ۲- میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای از کشت پنبه

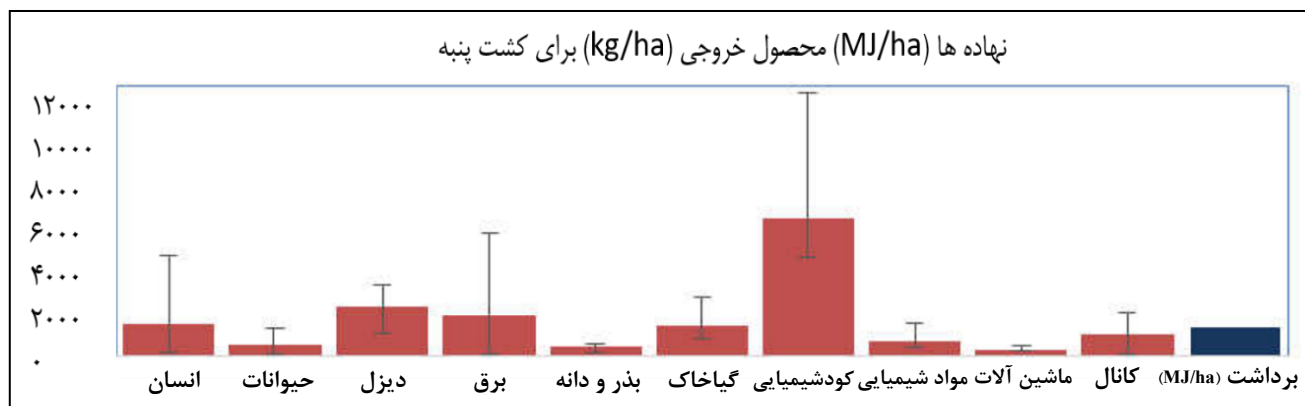
تحلیل میزان انتشار در مرحله کشت نشان می‌دهد که این بخش میزان انتشاری برابر با $2,1076 \text{ kg CO}_2 \text{ eq/kg}$ (کیلوگرم دی اکسید کربن برای هر کیلوگرم نخ پنبه) بدون اختصاص و $0.8430 \text{ kg CO}_2 \text{ eq/kg}$ برای هر کیلوگرم نخ پنبه با استفاده از روش

اختصاص مبتنی بر جرم و $1,8336 \text{ kg CO}_2 \text{ eq/kg}$ برای هر کیلوگرم نخ پنبه در روش اختصاص مبتنی بر اقتصاد دارد. بررسی سهم گازهای منتشر شده از نهاده‌های مختلف، نشان داده است که برای تولید پنبه، بیشترین سهم در انتشار گازهای گلخانه‌ای را دی‌نیتروژن مونو اکسید (N_2O) موجود در کودهای مورد استفاده است. در کنار کود، سوخت دیزل مورد استفاده و برق نیز سهم به‌سزایی در میزان انتشار دارند که نیاز به بهبود شیوه‌های آبیاری و نیز به حداقل رساندن مصرف کودهای آلی را طرح می‌کند.

شکل ۳- میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای در کشت پنبه

از آنجایی که داده‌ها از منابع و مناطق مختلف هند جمع‌آوری شده‌اند تا تنوعشان در مرحله کشت پنبه را به تصویر بکشند، میانگین کرانه بالا و پایین نهاده‌ها و خروجی‌ها که در محاسبات بعدی برای گنجاندن حساسیت تغییرات مورد استفاده قرار گرفته‌اند، محاسبه شده است.

شکل ۴- نهاده‌ها و خروجی‌های کشت پنبه

بررسی میزان انرژی و انتشار مرحله حمل و نقل از زمین کشاورزی تا کارخانه پنبه پاک‌کنی

میزان مسافت رفت و برگشت طی شده برای حمل پنبه برداشت شده از زمین کشاورزی تا کارخانجات پنبه پاک‌کنی چیزی در حدود ۲۰۰ کیلومتر تخمین زده شده است. میزان نهاده‌های انرژی برای حمل و نقل 21933 MJ/kg بدون اختصاص محاسبه شده است. این عدد با محاسبه اختصاص مبتنی بر جرم 87733 MJ/kg و با اختصاص مبتنی بر اقتصاد 190725 MJ/kg است که منجر به انتشار معادل ۱ کیلوگرم دی‌اکسید کربن برای هر یک کیلوگرم نخ پنبه ($\text{kgCO}_2\text{eq/kg}$) می‌شود.

بررسی داده‌ها در این بخش نشان می‌دهد که میزان انتشار در بخش حمل و نقل از زمین کشاورزی تا کارخانه، معادل انتشار 15083 کیلوگرم بدون اختصاص، 60 کیلوگرم با استفاده از روش اختصاص مبتنی بر جرم و 13115 کیلوگرم با روش اختصاص مبتنی بر اقتصاد، دی‌اکسید کربن برای هر کیلوگرم نخ پنبه ($\text{kgCO}_2\text{eq/kg}$) است.

بررسی میزان انرژی و انتشار کربن در بخش پنبه پاک کنی

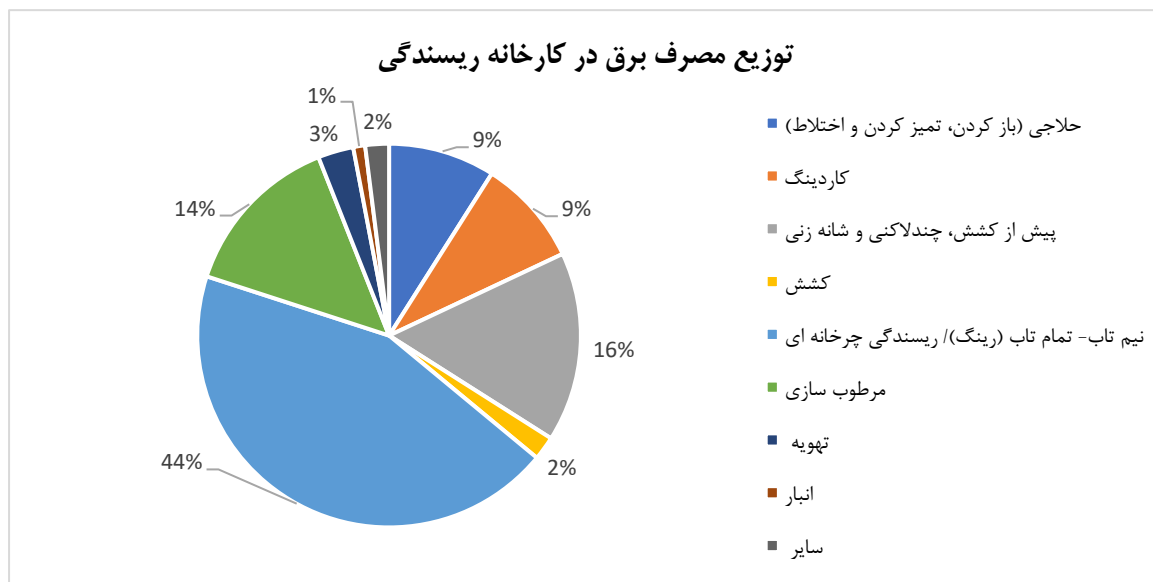
می دانیم که تا ۶۰ تا ۷۰٪ دانه پنبه حین پنبه پاک کنی از پنبه دانه قابل استحصال است. میانگین نهاده های انرژی مورد نیاز در مرحله پنبه پاک کنی برای هر واحد عملیاتی محاسبه شده است. مطابق این محاسبات، میزان نیروی انسانی مورد نیاز برای انجام فرآیند man $0.002 h/kg$ (نفر ساعت بر کیلوگرم) است. میزان انرژی الکتریکی مورد نیاز برای انجام فرآیند برای یک کیلوگرم نخ $0.5863 MJ/kg$ است. میزان گازهای گلخانه ای منتشر شده بر مبنای انرژی الکتریکی مصرفی در بخش پنبه پاک کنی، $0.131025 CO_2eq/kg$ (کیلوگرم کربن دی اکسید برای یک کیلوگرم نخ پنبه) به دست آمده است [۱۵]. فاکتورهای ملی هند برای انتشار در این بررسی لحاظ شده اند.

بررسی انرژی و میزان انتشار بخش انتقال به کارخانه ریسندگی

داده های مربوط به بخش حمل و نقل از طریق ارتباط با کارکنان شرکت در ناحیه اوتاراکند^۵ در بازه های زمانی سال های ۲۰۱۲-۲۰۱۵ به دست آمده است. برای این مرحله، حمل و نقل پنبه پاک شده، دوک های پلاستیکی و مقوایی و بسته بندی مواد مانند کیسه های پلی اتیلنی سبک^۶، کیسه های پلی اتیلنی سنگین^۷ و کارتن های مقوایی لحاظ شده است. حمل و نقل کاری و محلی کارکنان نیز در محاسبات لحاظ شده است. میزان نهاده های انرژی در مرحله حمل و نقل $1.7894 MJ/kg$ به دست آمد که بخش عمده آن، $1.709 MJ/kg$ مربوط به حمل و نقل مواد اولیه است. بررسی میزان انتشار نشان میدهد که میزان انتشار در بخش حمل و نقل مواد اولیه و کارکنان کارخانه ریسندگی $0.1425 CO_2eq/kg$ است. در این محاسبات حمل و نقل هوایی و ریلی لحاظ نشده است.

بررسی انرژی و میزان انتشار بخش ریسندگی

برای محاسبه مقادیر مربوط به ارزیابی چرخه عمر در فرآیند ریسندگی پنبه، تنها انرژی الکتریکی در نظر گرفته شده و می توان از انرژی لازم برای تعمیر و نگهداری ماشین و نیز تولید آن چشم پوشی کرد [۱۶]. کل میزان مصرف انرژی الکتریکی $8.84 MJ/kg$ است که ۹۷.۷٪ آن از شبکه برق و ۲.۳٪ آن از ژنراتور دیزلی تامین می شود. شکل ۵، توزیع درصد مصرف برق را در مراحل مختلف ریسندگی در داخل کارخانه نشان می دهد. ۴۴٪ از این انرژی در مرحله ریسندگی، شامل ریسندگی رینگ (حلقه ای) و ریسندگی روتور (چرخشی) و ۱۶٪ از آن در مرحله پیش از کشش (آماده سازی)، چندلاکنی و شانه زنی مصرف می شود. این اعداد نشان می دهند که بیشترین میزان برق در مرحله ریسندگی مصرف می شود. مرطوب سازی و تهویه نیز ۱۶٪ از انرژی را مصرف می کند.

شکل ۵- توزیع میزان انتشار (مصرف) برق در مراحل مختلف ریسندگی

میزان انتشار گازهای گلخانه ای، ناشی از مصرف برق شبکه برق و ژنراتور دیزلی است. بررسی داده های این بخش نشان می دهد که سهم برق مصرفی از شبکه برق در میان انتشار $2.137 kgCO_2eq/kg$ و سهم انتشار احتراق دیزل برای تولید برق،

^۵ Uttarakhand

^۶ L.D.P.E

^۷ H.D.P.E

بررسی انرژی و میزان انتشار مرحله بسته‌بندی

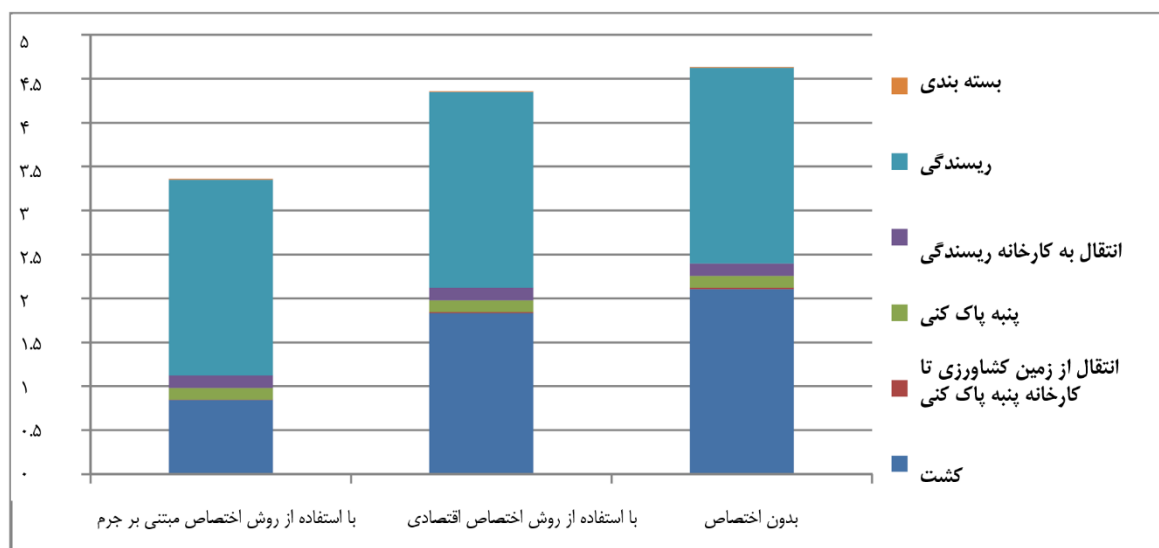
بررسی میزان انرژی و انتشار برای مواد مورد استفاده برای بسته‌بندی مشخص می‌کند که در مرحله ریسندگی معادل $2.2272 \text{ kg CO}_2\text{eq/kg}$ برای هر کیلوگرم نخ پنبه است. بررسی میزان انتشار مشخص می‌کند که در مرحله ریسندگی معادل $2.2272 \text{ kg CO}_2\text{eq/kg}$ برای هر کیلوگرم نخ پنبه گازهای گلخانه‌ای منتشر می‌شوند.

بررسی انرژی و میزان انتشار مرحله بسته‌بندی

میزان کل نهاده‌های انرژی در بخش بسته‌بندی 0.1549 MJ/kg برای هر کیلوگرم نخ پنبه تولیدی به دست آمده است. بیشترین سهم به ترتیب مربوط به کارتن‌های مقوایی 0.1432 MJ/kg ، کیسه‌های پلی‌اتیلن سنگین 0.0075 MJ/kg ، دوک‌های مقوایی 0.0038 MJ/kg و مواد بسته‌بندی از جنس پلی‌اتیلن سبک 0.0002 MJ/kg است.

بررسی میزان انرژی و انتشار برای مواد مورد استفاده برای بسته‌بندی مشخص می‌کند که این مرحله سهمی به میزان $\text{CO}_2 \text{ eq/kg}$ 0.0075 تولید کربن برای هر کیلوگرم نخ پنبه و کارتن‌های مقوایی بالاترین سهم را در میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای دارند. استفاده دوباره و بازیافت موارد مورد استفاده در بسته‌بندی در این محاسبه در نظر گرفته نشده‌اند [۱۷].

همانطور که در شکل ۶ مشاهده می‌شود، در بررسی چرخه عمر تولید نخ پنبه بر مبنای روش اختصاص مبتنی بر جرم، بیشترین مقدار چرخه عمر انتشار گازهای گلخانه‌ای برای نخ پنبه در مرحله ریسندگی است، پس از آن بیشترین مقدار مربوط به بخش کشت پنبه و سپس به ترتیب مراحل پنبه‌پاک‌کنی، حمل و نقل به کارخانه ریسندگی مراحل موثرتر هستند.

شکل ۶- توزیع برق در بخش‌های مختلف مراحل چرخه عمر فرآیند تولید نخ پنبه

بررسی چرخه عمر تولید نخ پنبه نشان می‌دهد که تولیدکنندگان برای کاهش میزان کلی انتشار برای تولید نخ پنبه باید تمرکز بیشتری بر روی مراحل ریسندگی و کشت بگذارند. آن‌ها می‌توانند رد پای کربن در مرحله ریسندگی از طریق اقدامات زیر کاهش دهند:

- استفاده از کنتورهای الکتریکی برای تعیین میزان بهینه مصرف برق براساس خروجی دستگاه
- بهره‌برداری از گرمای اتلافی ژنراتورهای دیزلی به منظور کاهش آلودگی هوا و آلودگی حرارتی (گرمای تولید شده) با کاهش آزادسازی/خروج گازهای دودکش در دمای بالا
- نصب سیستم برق خورشیدی برای تأمین بخشی از بار مصرفی حین ساعات اوج مصرف یا در طول روز
- بهبود شاخص کارایی کلی تجهیزات^۸ ماشین‌آلات بر مبنای زمان چرخه ایده‌آل
- اصلاح عملکرد ماشین‌آلات یا به‌روزرسانی فناوری
- بهبود عملکرد موتور دستگاه‌ها به عنوان عامل اصلی ذخیره انرژی
- استفاده از دمنده‌های کارآمدتر برای افزایش ظرفیت هوادهی^۹

^۸ Overall equipment effectiveness

^۹ cubic feet per minute (CFM)

در مطالعات انجام شده مشخص شد که پایداری مرحله کشت می‌تواند با استفاده از شیوه‌های بهتر و بروزتر مدیریت کشت مانند آبیاری قطره‌ای و استفاده از کشاورزی زیستی برای کم کردن اثرات کلی بهبود یابد. کاهش استفاده از کودهای آلی می‌تواند به طرز چشمگیری میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای را کنترل کند. چشم‌انداز بازیابی انرژی از ضایعات پنبه پاک‌کنی می‌تواند کاهش قابل توجه میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای را در پی داشته باشد. تقریباً نیمی از نیازهای حرارتی کارخانه‌ها می‌تواند توسط یک واحد زیست انرژی در داخل آن کارخانه تأمین شود. می‌توان با تأمین مواد اولیه از تأمین‌کنندگان مجاور و استفاده از وسایل نقلیه بزرگتر برای کاهش دفعات حمل، از سهم مرحله حمل و نقل در میزان انتشار کاست.

اتفاق نظری کلی در جامعه علمی وجود دارد که به دلیل طبیعی بودن الیاف پنبه، این الیاف گزینه بهتری برای استفاده در منسوجات هستند. از این رو نیاز به اطلاعات دقیق‌تر و جزئیات بیشتر در مورد انرژی و میزان انتشار نخ پنبه حس می‌شود. اولین مطالعه انجام شده در زمینه چرخه عمر مسیرهای محصولات / فرآیندهای نساجی هند است. انتظار می‌رود تا یافته‌های به دست آمده از این مطالعه از طریق تمرکز بر مراحل که تاثیر بیشتری بر روی میزان انتشار در فرآیند تولید نخ پنبه دارند، زنجیره تأمین را بهبود بخشند و به بهبود تصمیم‌گیری در فرآیندهای تولید منسوجات کمک کنند. افزون بر این، این پژوهش می‌تولندبه ارلئه معیار و نمونه‌ای نیز برای مقایسه نخ پنبه با دیگر نخ‌ها کمک کند.

منابع:

1. R. Velavan, R. Rudramoorthy, and S. Balachandran, (۲۰۰۹). "CO₂ Emission Reduction Opportunities for Small and Medium Scale Textile Sector in India," J. Sci. Ind. Res., vol. ۶۸, no. July, pp. ۶۳۰-۶۳۳. ۰۰,۵۱۱,۵۲۲,۵۳ ۳,۵۴۴,۵۵ Mass Economic Without allocation Packaging Spinning Transportation to spinning Ginning Transportation from farming to ginning Farming Nigam et al IAAST Vol ۷[۱] March ۲۰۱۶ ۱۲ | Page ©۲۰۱۶ Society of Education, India
2. C. Prakash, T. Maruthavanan, and C. Parvathi, (۲۰۰۹). "Environmental impacts of textile industries," Indian Text. journal., vol. CXVII, no. ۲, pp. ۲۲-۲۶.
3. T. Publication and H. a S. B. Published, (۲۰۱۱). "Cotton Market and Sustainability in India."
4. B. Jeffries, (۲۰۱۳). "Cutting cotton carbon emissions ~ Findings from Warangal, India,".
5. P. Ton, A. Asterine, and M. Knappa, "Cotton and Climate Change- Impacts and Options to Adapt," ۲۰۱۱.
6. E. M. Kalliala and P. Nousiainen, "Life Cycle Assessment Environmental profile of cotton and polyester-cotton fabrics," Autex Res. J., vol. ۱, no. ۱, pp. ۸-۲۰, ۱۹۹۹.
7. M. S. Bhaskar, P. Verma, A. Kumar, and N. Delhi, "Bureau of Energy Efficiency, Ministry of Power, New Delhi," vol. ۴, no. ۲۲۲۱, pp. ۳۶-۳۹, ۲۰۱۳.
8. Y. Dhayaneswaran and L. Ashokkumar, "A Study on Energy Conservation in Textile Industry," J. Inst. Eng. Ser. B, vol. ۹۴, no. ۱, pp. ۵۳-۶۰, Aug. ۲۰۱۳.
9. A. Agha and D. P. Jenkins, "Energy analysis of a case-study textile mill by using real-time energy data," pp. ۲۲۳-۲۳۱.
10. S. Virginia, N. Carolina, and S. Carolina, "EPA - Ginning Regulations," October, pp. ۱-۹, ۱۹۹۵.
11. S. H. Pishgar-Komleh, P. Sefeedpari, and M. Ghahderijani, "Exploring energy consumption and CO₂ emission of cotton production in Iran," J. Renew. Sustain. Energy, vol. ۴, no. ۳, ۲۰۱۲.
12. P. A. Funk, R. G. H. Iv, S. E. Hughes, and J. C. Boykin, "Changes in Cotton Gin Energy Consumption Apportioned by ۱۰ Functions," vol. ۱۸۳, pp. ۱۷۴-۱۸۳, ۲
13. ۰۱۳. ۱۳. T.-M. Choi, "Supply Chain Management in Textiles and Apparel," J. Text. Sci. Eng., vol. ۰۲, no. ۰۲, ۲۰۱۲.
14. ISO/TC/۲۰۷, "Environmental management - Life Cycle Assessment - Principles and Framework," Int. Organ. Stand., vol. ۱۹۹۷, ۲۰۰۶.
15. P. A. Funk, R. G. H. Iv, S. E. Hughes, and J. C. Boykin, (۲۰۱۳). "Changes in Cotton Gin Energy Consumption Apportioned by ۱۰ Functions," vol. ۱۸۳, pp. ۱۷۴-۱۸۳.
16. N. M. Van Der Velden, M. K. Patel, and J. G. Vogtlander, (۲۰۱۴). "LCA benchmarking study on textiles made of cotton, polyester, nylon, acryl, or elastane," Int. J. Life Cycle Assess., vol. ۱۹, no. ۲, pp. ۳۳۱-۳۵۶.
17. D. C. Edwards and J. M. Fry, (۲۰۰۶). "Life Cycle Assessment of Supermarket Carrier Bags: A review of the bags available in ۲۰۰۶," Environmental Agency Bristol.

